

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)

της 10ης Απριλίου 2012*

«Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης — Κανονισμός (ΕΚ) 810/2009 — Κοινοτικός κώδικας θεωρήσεων — Άρθρα 21 και 34 — Εθνική νομοθεσία — Παράνομη είσοδος υπηκόων τρίτων χωρών στο έδαφος κράτους μέλους — Θεώρηση η οποία ελήφθη με απατηλά μέσα — Ποινική ευθύνη του προσώπου που διευκολύνει την παράνομη είσοδο»

Στην υπόθεση C-83/12 PPU,

με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ που υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) με απόφαση της 8ης Φεβρουαρίου 2012, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 17 Φεβρουαρίου 2012, στο πλαίσιο της ποινικής δίκης κατά του

Minh Khoa Vo,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους J. N. Cunha Rodrigues (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, U. Løhmus, A. Rosas, A. Ó Caoimh και C. G. Fernlund, δικαστές,

γενική εισαγγελέας: E. Sharpston

γραμματέας: K. Malacek, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη το αίτημα, το οποίο υποβλήθηκε από το αιτούν δικαστήριο στις 8 Φεβρουαρίου 2012 και περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 17 Φεβρουαρίου 2012, να εξεταστεί η υπό κρίση αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως κατ' εφαρμογήν της επείγουσας διαδικασίας του άρθρου 104β του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου,

έχοντας υπόψη την από 28 Φεβρουαρίου 2012 απόφαση του δευτέρου τμήματος να γίνει δεκτό το εν λόγω αίτημα,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 22ας Μαρτίου 2012,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- ο M. K. Vo, εκπροσωπούμενος από την K. Beulich, Rechtsanwältin,
- ο Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof, εκπροσωπούμενος από τον K. Lohse και την P. Krauss,
- η Γερμανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους T. Henze και N. Graf Vitzthum,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

- η Ελληνική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την Τ. Παπαδοπούλου, δικηγόρο,
 - η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους G. Wils και W. Bogensberger,
- αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα,
εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του κανονισμού (ΕΚ) 810/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, για τη θέσπιση κοινοτικού κώδικα θεωρήσεων (κώδικας θεωρήσεων) (ΕΕ L 243, σ. 1).
- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ποινικής δίκης κατά του M. K. Vo, ο οποίος καταδικάστηκε ως μεσάζων που διευκόλυνε την παράνομη είσοδο στο γερμανικό έδαφος υπηκόων τρίτων χωρών, οι οποίοι ήταν κάτοχοι θεωρήσεων που είχαν ληφθεί με απατηλά μέσα.

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

Ο κώδικας θεωρήσεων

- 3 Η τρίτη αιτιολογική σκέψη του κώδικα θεωρήσεων έχει ως εξής:

«Όσον αφορά την πολιτική θεωρήσεων, η ύπαρξη “κοινού σώματος” νομοθεσίας, ιδίως μέσω της ενοποίησης και της ανάπτυξης του κεκτημένου [οι σχετικές διατάξεις της σύμβασης για την εφαρμογή της συμφωνίας Σένγκεν της 14ης Ιουνίου 1985 και της κοινής προξενικής εγκυκλίου], αποτελεί μία από τις θεμελιώδεις συνιστώσες της “περαιτέρω ανάπτυξης της κοινής πολιτικής θεωρήσεων ως μέρους ενός πολυεπίδεδου συστήματος με στόχο τη διευκόλυνση των νόμιμων ταξιδιών και την αντιμετώπιση της λαθρομετανάστευσης μέσω της περαιτέρω εναρμόνισης των εθνικών νομοθεσιών και των πρακτικών διεκπεραίωσης των τοπικών προξενικών αποστολών” όπως καθορίζεται στο πρόγραμμα της Χάγης: ενίσχυση της ελευθερίας, της ασφάλειας και της δικαιοσύνης στην Ευρωπαϊκή Ένωση.»
- 4 Το άρθρο 1, παράγραφος 1, του κώδικα θεωρήσεων θεσπίζει τις διαδικασίες και ορίζει τις προϋποθέσεις εκδόσεως θεωρήσεων για πρόσωπα που είτε διέρχονται από την επικράτεια των κρατών μελών είτε προτίθενται να παραμείνουν σε αυτή για διάστημα το οποίο δεν υπερβαίνει τους τρεις μήνες ανά εξαμήνη περίοδο· η παράγραφος 2 του άρθρου αυτού διευκρινίζει επίσης ότι οι υπήκοοι τρίτων χωρών πρέπει να έχουν στην κατοχή τους θεωρήση κατά τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών.
- 5 Το άρθρο 2 του κώδικα θεωρήσεων ορίζει τα εξής:

«Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

 - 1) ως “υπήκοος τρίτης χώρας” νοείται κάθε πρόσωπο που δεν είναι πολίτης της Ένωσης κατά την έννοια του άρθρου 17, παράγραφος 1, της συνθήκης·

2) ως “θεώρηση” νοείται η εξουσιοδότηση που χορηγείται από κράτος μέλος ενόψει:

α) διέλευσης από ή πρόθεση παραμονής στην επικράτεια των κρατών μελών, που δεν υπερβαίνει σε διάρκεια τους τρεις μήνες ανά εξαμηνιαία περίοδο από την ημερομηνία της πρώτης εισόδου στο έδαφος των κρατών μελών,

[...]»

6 Κατά το άρθρο 14, παράγραφος 1, του κώδικα θεωρήσεων:

«1. Κατά την υποβολή αίτησης για [ενιαία] θεώρηση ο αιτών προσκομίζει:

α) έγγραφα που δείχνουν τον σκοπό του ταξιδιού·

[...]

δ) πληροφορίες που επιτρέπουν να αξιολογηθεί η πρόθεση του αιτούντος να εγκαταλείψει το έδαφος των κρατών μελών πριν λήξει η ισχύς της ζητούμενης θεώρησης.»

7 Το άρθρο 21 του κώδικα θεωρήσεων προβλέπει τα ακόλουθα:

«1. Κατά την εξέταση αίτησης ενιαίας θεώρησης διαπιστώνεται εάν ο αιτών πληροί τους όρους εισόδου του άρθρου 5, παράγραφος 1, στοιχεία α', γ', δ' και ε' του [κανονισμού (ΕΚ) 562/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, για τη θέσπιση του κοινοτικού κώδικα σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (στο εξής: κώδικας συνόρων Σένγκεν) (ΕΕ L 105, σ. 1)] και δίδεται ιδιαίτερη προσοχή στην εκτίμηση του κατά πόσον ο αιτών παρουσιάζει κίνδυνο παράνομης μετανάστευσης ή κίνδυνο για την ασφάλεια των κρατών μελών και κατά πόσον ο αιτών προτίθεται να εγκαταλείψει το έδαφος των κρατών μελών πριν από τη λήξη ισχύος της ζητούμενης θεώρησης.

2. Για κάθε αίτηση διενεργείται έρευνα στο (VIS) [Σύστημα Πληροφοριών για τις Θεωρήσεις] σύμφωνα με τα άρθρα 8, παράγραφος 2, και 15 του κανονισμού [(ΕΚ) 767/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Ιουλίου 2008, για το Σύστημα Πληροφοριών για τις Θεωρήσεις (VIS) και την ανταλλαγή δεδομένων μεταξύ κρατών μελών για τις θεωρήσεις μικρής διάρκειας (κανονισμός VIS) (ΕΕ L 218, σ. 60)]. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι γίνεται πλήρης χρήση όλων των κριτηρίων έρευνας σύμφωνα με το άρθρο 15 του κανονισμού VIS προκειμένου να αποφευχθούν εσφαλμένες απορρίψεις και εξακριβώσεις ταυτότητας.

3. Το προξενείο, ενώ εξετάζει εάν ο αιτών πληροί τους όρους εισόδου, επαληθεύει:

α) ότι το υποβληθέν ταξιδιωτικό έγγραφο δεν είναι πλαστό, παραποιημένο ή προϊόν απομίμησης·

β) την αιτιολόγηση του σκοπού και των όρων της προβλεπόμενης παραμονής από τον αιτούντα και το κατά πόσον διαθέτει επαρκή μέσα διαβίωσης και για τη διάρκεια της προβλεπόμενης διαμονής και για την επιστροφή του στη χώρα καταγωγής ή κατοικίας ή για τη διέλευση προς τρίτη χώρα στην οποία η είσοδος του είναι εξασφαλισμένη ή ότι μπορεί να εξασφαλίσει νομίμως τα μέσα αυτά·

γ) εάν ο αιτών είναι καταχωρισμένος στο σύστημα πληροφοριών Σένγκεν (SIS) με σκοπό την απαγόρευση εισόδου·

δ) ότι ο αιτών δεν θεωρείται απειλή για τη δημόσια τάξη, την εσωτερική ασφάλεια, τη δημόσια υγεία όπως ορίζεται στο σημείο 19 του άρθρου 2 του κώδικα συνόρων Σένγκεν ή τις διεθνείς σχέσεις οιασδήποτε εκ των κρατών μελών, ιδίως δε ότι δεν είναι καταχωρισμένος στις εθνικές βάσεις δεδομένων των κρατών μελών με σκοπό την απαγόρευση εισόδου για τους ίδιους λόγους·

ε) ότι, εφόσον απαιτείται, ο αιτών διαθέτει επαρκή και ισχύουσα ταξιδιωτική ιατρική ασφάλιση.

4. Το προξενείο επαληθεύει, κατά περίπτωση, τη διάρκεια κάθε προηγούμενης παραμονής και προβλεπόμενης παραμονής, προκειμένου να εξακριβώσει ότι ο αιτών δεν έχει υπερβεί τη μέγιστη διάρκεια εγκεκριμένης παραμονής στο έδαφος των κρατών μελών, ανεξαρτήτως οποιασδήποτε ενδεχόμενης διαμονής η οποία έχει επιτραπεί με εθνική θεώρηση μακράς διάρκειας ή άδεια διαμονής που έχουν εκδοθεί από άλλο κράτος μέλος.

5. Τα μέσα διαβίωσης για την προβλεπόμενη διαμονή αξιολογούνται σύμφωνα με τη διάρκεια και τον σκοπό της παραμονής και σε σχέση με τις μέσες τιμές στέγασης και διατροφής στο ή στα οικεία κράτη μέλη, οι οποίες υπολογίζονται με βάση τιμές οικονομικών ξενοδοχείων πολλαπλασιαζόμενες επί τον αριθμό των ημερών παραμονής βάσει ποσών αναφοράς που ορίζουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 34, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κώδικα συνόρων Σένγκεν. Η απόδειξη ότι κάποιος έχει αναλάβει ευθύνη για τον αιτούντα ή/και ότι διαθέτει ιδιωτικό κατάλυμα μπορεί επίσης να αποτελέσει απόδειξη επαρκών μέσων διαβίωσης.

6. Κατά την εξέταση αίτησης για θεώρηση διέλευσης από αερολιμένα, το προξενείο επαληθεύει ειδικότερα:

α) ότι το υποβληθέν ταξιδιωτικό έγγραφο δεν είναι πλαστό, παραποιημένο ή προϊόν απομίμησης·

β) τα σημεία αναχώρησης και προορισμού του εν λόγω υπηκόου τρίτης χώρας και τη συνοχή του προβλεπόμενου δρομολογίου με τη διέλευση από τον αερολιμένα·

γ) την απόδειξη της συνέχειας του ταξιδιού προς τον τελικό προορισμό.

7. Η εξέταση αίτησης βασίζεται ιδίως στην εγκυρότητα και αξιοπιστία των υποβληθέντων εγγράφων και στην αλήθεια και αξιοπιστία των δηλώσεων του αιτούντος.

8. Κατά την εξέταση αίτησης θεώρησης, τα προξενεία δύνανται σε αιτιολογημένες περιπτώσεις να καλούν σε συνέντευξη τον αιτούντα και να ζητούν πρόσθετα έγγραφα.

9. Προηγούμενη άρνηση χορήγησης θεώρησης δεν οδηγεί αυτομάτως στην απόρριψη νέας αίτησης. Η νέα αίτηση αξιολογείται βάσει όλων των διαθέσιμων πληροφοριών.»

8 Το άρθρο 34 του κώδικα θεωρήσεων έχει ως εξής:

«1. Μια θεώρηση [ακυρώνεται] εάν καταστεί προφανές ότι οι όροι χορήγησης της θεώρησης δεν πληρούνταν κατά τον χρόνο κατά τον οποίο χορηγήθηκε, ιδίως εφόσον υπάρχουν σοβαροί λόγοι για να θεωρηθεί ότι η θεώρηση ελήφθη με απάτη. Η θεώρηση [ακυρώνεται] καταρχήν από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους που τη χορήγησε. Η θεώρηση μπορεί να [ακυρωθεί] από τις αρμόδιες αρχές άλλου κράτους μέλους, οπότε οι αρχές του κράτους μέλους που τη χορήγησε ενημερώνονται για την εν λόγω [ακύρωση].

2. Μια θεώρηση ανακαλείται εάν καταστεί προφανές ότι οι όροι χορήγησης της θεώρησης δεν πληρούνται πλέον. Η θεώρηση ανακαλείται καταρχήν από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους που τη χορήγησε. Η θεώρηση μπορεί να ανακληθεί από τις αρμόδιες αρχές άλλου κράτους μέλους, οπότε οι αρχές του κράτους μέλους που τη χορήγησε ενημερώνονται για την εν λόγω ανάκληση.

3. Η θεώρηση μπορεί να ανακληθεί κατ' αίτηση του κατόχου της. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους που χορήγησε τη θεώρηση ενημερών[ον]ται για την ανάκληση αυτή.
4. Αν ο κάτοχος της θεώρησης δεν είναι σε θέση να επιδείξει, στα σύνορα, ένα ή περισσότερα από τα δικαιολογητικά έγγραφα που αναφέρονται στο άρθρο 14, παράγραφος 3, δεν λαμβάνεται αυτομάτως απόφαση [ακύρωσης] ή ανάκλησης της θεώρησης.
5. Όταν μια θεώρηση [ακυρώνεται] ή ανακαλείται, τοποθετείται στη θεώρηση σφραγίδα με τη λέξη "[ΑΚΥΡΩΝΕΤΑΙ]" ή "ΑΝΑΚΑΛΕΙΤΑΙ" και [διαγράφονται] το οπτικώς μεταβλητό στοιχείο της αυτοκόλλητης θεώρησης, το στοιχείο ασφάλειας "φαινόμενο λανθάνουσας εικόνας" καθώς και ο όρος "θεώρηση".
6. Η απόφαση περί [ακυρώσεως] ή ανακλήσεως και οι λόγοι στους οποίους βασίζεται κοινοποιούνται στον αιτούντα με το τυποποιημένο υπόδειγμα που προβλέπεται στο παράρτημα VI.
7. Οι κάτοχοι θεωρήσεων οι οποίες [ακυρώθηκαν] ή ανακλήθηκαν δικαιούνται να ασκήσουν προσφυγή, εκτός εάν η θεώρηση ανακλήθηκε κατ' αίτηση του κατόχου της σύμφωνα με την παράγραφο 3. Η προσφυγή ασκείται κατά του κράτους μέλους που έχει λάβει την απόφαση περί [ακυρώσεως] ή ανακλήσεως και σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο. Τα κράτη μέλη παρέχουν στους αιτούντες πληροφορίες σχετικά με την ακολουθητέα διαδικασία σε περίπτωση προσφυγής, όπως διευκρινίζεται στο παράρτημα VI.
8. Οι πληροφορίες για τις ακυρωθείσες ή ανακληθείσες θεωρήσεις εγγράφονται στο VIS, σύμφωνα με το άρθρο 13 του κανονισμού VIS.»
9. Από το άρθρο 58, παράγραφος 5, του κώδικα θεωρήσεων προκύπτει ότι οι παράγραφοι 6 και 7 του άρθρου 34 του κανονισμού αυτού τίθενται σε εφαρμογή από 5ης Απριλίου 2011. Για το διάστημα από την 5η Απριλίου 2010, ημερομηνία ενάρξεως της ισχύος του κώδικα θεωρήσεων, έως τις 5 Απριλίου 2011, το μέρος 5, σημείο 2.4, της κοινής προξενικής εγκυκλίου προς τις διπλωματικές και έμμισθες προξενικές αρχές (ΕΕ 2005, C 326, σ. 1) παρέπεμπε, σε περίπτωση απορρίψεως αίτησης θεωρήσεως, στις προσφυγές που προβλέπει το εθνικό δίκαιο του οικείου συμβαλλόμενου μέρους.

Η απόφαση-πλαίσιο 2002/946/ΔΕΥ

10. Το άρθρο 1, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/946/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2002, για την ενίσχυση του ποινικού πλαισίου για την πρόληψη της υποβοήθησης της παράνομης εισόδου, διέλευσης και διαμονής (ΕΕ L 328, σ. 1), προβλέπει ότι κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να εξασφαλίσει ότι οι παραβάσεις στις οποίες αναφέρονται τα άρθρα 1 και 2 της οδηγίας 2002/90/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2002, για τον ορισμό της υποβοήθησης της παράνομης εισόδου, διέλευσης και διαμονής (ΕΕ L 328, σ. 17), επισύρουν αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές ποινικές κυρώσεις, που μπορεί να συνεπάγονται την έκδοση.
11. Κατά το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', της αποφάσεως-πλαισίου αυτής, κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να θεμελιώσει τη δικαιοδοσία του για όσες παραβάσεις κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 1, της εν λόγω αποφάσεως-πλαισίου τελούνται εν όλω ή εν μέρει στο έδαφός του.
12. Το άρθρο 7, παράγραφος 1, της ίδιας αποφάσεως-πλαισίου ορίζει τα εξής:
- «Εάν σε ένα κράτος μέλος περιέλθουν πληροφορίες σχετικά με παραβάσεις οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 1, παράγραφος 1, κατά παράβαση της νομοθεσίας περί εισόδου και διαμονής αλλοδαπών άλλου κράτους μέλους, ενημερώνει το κράτος μέλος αυτό σχετικά.»

Η οδηγία 2002/90

- 13 Το άρθρο 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 2002/90 έχει ως εξής:

«Τα κράτη μέλη θεσπίζουν ενδεδειγμένες κυρώσεις:

- α) κατά παντός, όστις εκ προθέσεως βοηθά πρόσωπο το οποίο δεν είναι υπήκοος κράτους μέλους, προκειμένου να εισέλθει ή να διέλθει από το έδαφος κράτους μέλους, κατά παράβαση της νομοθεσίας του εν λόγω κράτους σχετικά με την είσοδο ή τη διέλευση των αλλοδαπών,
- β) κατά παντός, όστις, για κερδοσκοπικούς λόγους, εκ προθέσεως βοηθά πρόσωπο το οποίο δεν είναι υπήκοος κράτους μέλους, προκειμένου να διαμείνει στο έδαφος κράτους μέλους, κατά παράβαση της νομοθεσίας του εν λόγω κράτους σχετικά με τη διαμονή των αλλοδαπών.»
- 14 Από το άρθρο 3 της οδηγίας αυτής προκύπτει ότι τα κράτη μέλη οφείλουν να λάβουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να διασφαλίσουν ότι οι παραβάσεις στις οποίες αναφέρονται τα άρθρα 1 και 2 επισύρουν αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές κυρώσεις.

Η οδηγία 2008/115/EK

- 15 Το άρθρο 3 της οδηγίας 2008/115/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τους κοινούς κανόνες και διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών (EE L 348, σ. 98), προβλέπει τα ακόλουθα:

«Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως:

[...]

- 2) “παράνομη παραμονή”: παρουσία στο έδαφος κράτους μέλους υπηκόου τρίτης χώρας που δεν πληροί, ή δεν πληροί πλέον, τις προϋποθέσεις εισόδου, όπως ορίζονται στο άρθρο 5 του κώδικα συνόρων Σένγκεν ή τις λοιπές προϋποθέσεις εισόδου, παραμονής ή διαμονής στο εν λόγω κράτος μέλος

[...]»

Η εθνική ρύθμιση

- 16 Το άρθρο 4, παράγραφος 1, σημείο 1, του νόμου σχετικά με τη διαμονή, την απασχόληση και την ένταξη των αλλοδαπών που βρίσκονται στο ομοσπονδιακό έδαφος (Gesetz über den Aufenthalt, die Erwerbstätigkeit und die Integration von Ausländern im Bundesgebiet, στο εξής: Aufenthaltsgesetz) έχει ως εξής:

«Προκειμένου να εισέλθουν και να διαμείνουν στο ομοσπονδιακό έδαφος, οι αλλοδαποί πρέπει να έχουν στην κατοχή τους τίτλο διαμονής, εκτός αν το δίκαιο της Ένωσης ή κανονιστική διάταξη ορίζει άλλως ή εκτός αν απορρέει δικαίωμα διαμονής από τη Συμφωνία της 12ης Σεπτεμβρίου 1963 για τη σύνδεση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας με την Τουρκία (BGBl. 1964 II, σ. 509) (Συμφωνία Συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας). Ως τίτλος διαμονής νοείται

- 1) η θεώρηση [...]»

17 Το άρθρο 95 του Aufenthaltsgesetz προβλέπει, όσον αφορά τις κυρώσεις, τα ακόλουθα:

«1. Τιμωρείται με στερητική της ελευθερίας ποινή που δεν υπερβαίνει το ένα έτος ή με πρόστιμο όποιος

[...]

2) είτε διαμένει στο ομοσπονδιακό έδαφος χωρίς τίτλο διαμονής κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος,

a) εφόσον υποχρεούται, βάσει εκτελεστής αποφάσεως, να εγκαταλείψει την επικράτεια,

b) εφόσον δεν του έχει δοθεί προθεσμία για να αποχωρήσει ή η προθεσμία αυτή έχει λήξει

c) και εφόσον δεν έχει ανασταλεί η διαδικασία απελάσεώς του,

3) είτε εισέρχεται στο ομοσπονδιακό έδαφος κατά παράβαση του άρθρου 14, παράγραφος 1, σημείο 1 ή σημείο 2,

[...]

6. Στις περιπτώσεις της παραγράφου 1, σημεία 2 και 3, εξομοιώνεται με έλλειψη του απαιτούμενου τίτλου διαμονής η κατοχή τίτλου διαμονής που αποκτήθηκε με απατηλά μέσα, όπως με απειλή, δωροδοκία, συμπαιγνία ή δήλωση ψευδών ή ελλιπών στοιχείων.»

18 Το άρθρο 96 του Aufenthaltsgesetz, το οποίο φέρει τον τίτλο «Διευκόλυνση παράνομης εισόδου», ορίζει τα κάτωθι:

«1. Τιμωρείται με στερητική της ελευθερίας ποινή που δεν υπερβαίνει τα πέντε έτη ή με πρόστιμο όποιος παρακινεί ή διευκολύνει τρίτο

1) είτε να τελέσει πράξη η οποία τιμωρείται κατά το άρθρο 95, παράγραφος 1, σημείο 3, ή το άρθρο 95, παράγραφος 2, σημείο 1, στοιχείο α', και

a) αντλεί όφελος ή υπόσχεση οφέλους, ή

b) ενεργεί κατ' εξακολούθηση ή προς όφελος περισσοτέρων αλλοδαπών,

2) είτε να τελέσει πράξη η οποία τιμωρείται κατά το άρθρο 95, παράγραφος 1, σημείο 1 ή σημείο 2, κατά το άρθρο 95, παράγραφος 1, στοιχείο α, ή κατά το άρθρο 95, παράγραφος 2, σημείο 1, στοιχείο b, ή σημείο 2, και αντλεί περιουσιακό όφελος ή υπόσχεση τέτοιου οφέλους.

2. Τιμωρείται με στερητική της ελευθερίας ποινή που δεν υπερβαίνει τα δέκα έτη όποιος, στις περιπτώσεις της παραγράφου 1,

1) ενεργεί κατ' επάγγελμα,

2) ενεργεί στο πλαίσιο συμμορίας που έχει συσταθεί με σκοπό την εξακολουθητική τέλεση τέτοιων πράξεων,

[...]

4. Η παράγραφος 1, σημείο 1, στοιχείο α, και σημείο 2, η παράγραφος 2, σημεία 1, 2 και 5, και η παράγραφος 3 εφαρμόζονται επί παραβάσεων διατάξεων σχετικών με την είσοδο και τη διαμονή αλλοδαπών στο έδαφος είτε των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης είτε κράτους που είναι συμβαλλόμενο μέρος της Συμφωνίας Σένγκεν, εφόσον

- 1) οι διατάξεις αυτές αντιστοιχούν σε πράξεις στις οποίες αναφέρεται είτε το άρθρο 95, παράγραφος 1, σημείο 2 ή σημείο 3, είτε το άρθρο 95, παράγραφος 2, σημείο 1, και
- 2) ο αυτουργός της πράξεως υποστηρίζει αλλοδαπό ο οποίος δεν έχει την ιθαγένεια κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή άλλου κράτους που είναι συμβαλλόμενο μέρος της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο.

[...]»

- 19 Το άρθρο 97, παράγραφος 2, του Aufenthaltsgesetz, το οποίο τιτλοφορείται «Διευκόλυνση παράνομης μεταναστεύσεως που καταλήγει σε θάνατο· διευκόλυνση παράνομης εισόδου κατ' επάγγελμα και στο πλαίσιο συμμορίας», έχει ως εξής:

«Τιμωρείται με στερητική της ελευθερίας ποινή διάρκειας από ένα έως δέκα έτη όποιος, στις περιπτώσεις του άρθρου 96, παράγραφος 1, σε συνδυασμό ενδεχομένως με το άρθρο 96, παράγραφος 4, ενεργεί κατ' επάγγελμα στο πλαίσιο συμμορίας που έχει συσταθεί με σκοπό την εξακολουθητική τέλεση τέτοιων πράξεων.»

Η διαφορά της κύριας δίκης και το προδικαστικό ερώτημα

- 20 Στη Γερμανία ασκήθηκε ποινική δίωξη κατά του Μ. Κ. Νο, Βιετναμέζου υπηκόου, για διευκόλυνση παράνομης εισόδου αλλοδαπών στο ομοσπονδιακό έδαφος. Η ως άνω δίωξη κατέληξε σε καταδίκη του, από το Landgericht Berlin, για την τέλεση σε τέσσερις περιπτώσεις του αδικήματος της διευκόλυνσεως παράνομης εισόδου κατ' επάγγελμα και στο πλαίσιο συμμορίας, και σε επιβολή στερητικής της ελευθερίας ποινής διάρκειας τεσσάρων ετών και τριών μηνών, κατόπιν σωρεύσεως των επιμέρους ποινών.
- 21 Ο κατηγορούμενος ήταν μέλος βιετναμέζικων συμμοριών οι οποίες διευκόλυναν Βιετναμέζους υπηκόους να εισέλθουν παρανόμως στη Γερμανία.
- 22 Το *modus operandi* της μίας εκ των εν λόγω συμμοριών στηριζόταν στην προβολή ψευδών ισχυρισμών προκειμένου να πειστεί η πρεσβεία της Ουγγαρίας στο Βιετνάμ ότι Βιετναμέζοι υπήκοοι επρόκειτο να ταξιδέψουν ως μέλη ομάδων αποτελούμενων από 20 έως 30 τουρίστες, ενώ στην πραγματικότητα σκοπός ήταν να εξασφαλιστεί η είσοδός τους στο έδαφος της Ένωσης έναντι αμοιβής που κυμαινόταν από 11 000 έως 15 000 δολάρια ΗΠΑ (USD). Για να τηρούνται τα προσχήματα, οι οργανωμένες εκδρομές διεξάγονταν βάσει του ταξιδιωτικού προγράμματος κατά τις πρώτες ημέρες, στη συνέχεια όμως οι ενδιαφερόμενοι μεταφέρονταν, σύμφωνα με το αρχικό σχέδιο δράσεως, στις διάφορες χώρες προορισμού, ιδίως δε στη Γερμανία.
- 23 Η έτερη συμμορία εκμεταλλεγόταν το γεγονός ότι το Βασίλειο της Σουηδίας επέτρεπε σε Βιετναμέζους υπηκόους να διαμένουν εντός του χώρου Σένγκεν για διάστημα ολίγων μηνών, εφόσον είχαν στην κατοχή τους θεώρηση εποχιακής εργασίας προκειμένου να απασχοληθούν στη συγκομιδή των μούρων. Κατά την υποβολή της αιτήσεως θεωρήσεως δηλωνόταν στις αρμόδιες αρχές ότι η πρόθεση των αιτούντων ήταν να εργαστούν. Στην πραγματικότητα, κατόπιν της αποκτήσεως της θεωρήσεως εργασίας και αμέσως μετά την άφιξή τους στη Σουηδία, οι Βιετναμέζοι υπήκοοι μετέβαιναν στη Γερμανία. Ο Μ. Κ. Νο κατηγορήθηκε ότι μετείχε στις ως άνω συμμορίες και ότι έλαβε, σε αντάλλαγμα για τις υπηρεσίες που παρείχε, αμοιβή η οποία κυμαινόταν κατά περίπτωση από 500 έως 2 000 ευρώ.

- 24 Ορισμένοι από τους εν λόγω Βιετναμέζους υπηκόους εντοπίστηκαν στο γερμανικό έδαφος όπου και επιδίωκαν να εγκατασταθούν και να αναζητήσουν εργασία.
- 25 Το Landgericht Berlin έκρινε ότι ο κατηγορούμενος διέπραξε σε τέσσερις περιπτώσεις το αδίκημα της διευκολύνσεως παράνομης εισόδου κατ' επάγγελμα και στο πλαίσιο συμμορίας, κατά την έννοια του άρθρου 97, παράγραφος 2, του Aufenthaltsgesetz, σε συνδυασμό με τα άρθρα 96, παράγραφος 1, σημείο 1, στοιχεία α και β, 95, παράγραφος 1, σημείο 3, 96, παράγραφος 1, σημείο 2, καθώς και 95, παράγραφος 1, σημείο 2, του νόμου αυτού.
- 26 Κατά το δικαστήριο αυτό, για να στοιχειοθετηθεί το ως άνω αδίκημα, πρέπει οι μετανάστες να έχουν εισέλθει ή διαμείνει παράνομως στην εθνική επικράτεια. Το γεγονός ότι τα πρόσωπα αυτά διέθεταν, τυπικώς, θεώρηση δεν αποκλείει την επιβολή κυρώσεων στον μεσάζοντα ο οποίος διευκόλυνε την είσοδό τους, εφόσον η κατοχή τίτλου διαμονής που αποκτήθηκε με απατηλά μέσα κατόπιν ψευδών δηλώσεων εξομοιώνεται με έλλειψη του απαιτούμενου τίτλου διαμονής.
- 27 Ο κατηγορούμενος άσκησε ενώπιον του Bundesgerichtshof αναίρεση κατά της καταδικαστικής αποφάσεως του Landgericht Berlin, προβάλλοντας ως λόγο αναιρέσεως παραβίαση του ουσιαστικού δικαίου, χωρίς περαιτέρω διευκρινίσεις.
- 28 Το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι στοιχειοθετείται η αντικειμενική υπόσταση του αδικήματος του άρθρου 95, παράγραφος 6, του Aufenthaltsgesetz, δεδομένου ότι τα πρόσωπα των οποίων η παράνομη είσοδος διευκολύνθηκε από τον κατηγορούμενο εξαπάτησαν τους υπαλλήλους της πρεσβείας της Ουγγαρίας και της Σουηδίας δηλώνοντας ότι επιθυμούσαν να εισέλθουν στον χώρο Σένγκεν ως τουρίστες ή εποχιακοί εργάτες, ενώ, στην πραγματικότητα, σχεδίαζαν εξαρχής να μεταβούν στη Γερμανία, οπότε θα αποκλειόταν η χορήγηση των θεωρήσεων αν οι αρμόδιοι υπάλληλοι δεν είχαν περιαχθεί σε πλάνη.
- 29 Υπ' αυτές τις συνθήκες, το Bundesgerichtshof αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

«Έχουν τα άρθρα 21 και 34 του κανονισμού [810/2009], τα οποία ρυθμίζουν τη χορήγηση και την κατάργηση ομοιόμορφης θεώρησης, την έννοια ότι αποκλείουν την ποινική ευθύνη, η οποία προβλέπεται από την εθνική νομοθεσία, σε περιπτώσεις διευκολύνσεως παράνομης εισόδου αλλοδαπών κατά τις οποίες οι αλλοδαποί που εισήλθαν παράνομως διαθέτουν μεν θεώρηση, αλλά την έχουν αποκτήσει εξαπατώντας τις αρμόδιες αρχές άλλου κράτους μέλους όσον αφορά τον αληθινό σκοπό του ταξιδιού τους;»

Επί της επείγουσας διαδικασίας

- 30 Το Bundesgerichtshof ζήτησε να εξεταστεί η υπό κρίση αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως κατ' εφαρμογήν της επείγουσας διαδικασίας που προβλέπει το άρθρο 104β του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου.
- 31 Το αιτούν δικαστήριο προέβαλε ως αιτιολογία για το αίτημά του ότι ο Μ. Κ. Βο εξακολουθεί να βρίσκεται, από 1ης Ιανουαρίου 2011, υπό προσωρινή κράτηση ενόψει της εκτελέσεως της ποινής φυλακίσεως τεσσάρων ετών και τριών μηνών, στην οποία καταδικάστηκε για το αδίκημα της διευκολύνσεως παράνομης εισόδου κατ' επάγγελμα και στο πλαίσιο συμμορίας, και ότι, αν το Δικαστήριο δώσει καταφατική απάντηση στο προδικαστικό ερώτημα, η ποινική δίωξη κατά του Μ. Κ. Βο θα πρέπει να αρθεί και η κράτησή του θα στερείται πλέον νομικού ερείσματος.
- 32 Κατόπιν προτάσεως του εισηγητή δικαστή, το δεύτερο τμήμα του Δικαστηρίου, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, αποφάσισε να δεχθεί το αίτημα του εθνικού δικαστηρίου και να εξετάσει την αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως κατ' εφαρμογήν της επείγουσας διαδικασίας.

Επί του προδικαστικού ερωτήματος

- 33 Με το ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο ζητεί κατ' ουσία να διευκρινιστεί αν τα άρθρα 21 και 34 του κώδικα θεωρήσεων πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνικές διατάξεις που προβλέπουν την επιβολή ποινικών κυρώσεων για τη διευκόλυνση παράνομης εισόδου στην περίπτωση όπου οι υπήκοοι τρίτης χώρας που παρεισέφρησαν στο έδαφος της Ένωσης διαθέτουν θεώρηση την οποία έχουν αποκτήσει με απατηλά μέσα, ψευδόμενοι στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους χορηγήσεως ως προς τον αληθή σκοπό του ταξιδιού τους, και η θεώρηση αυτή δεν έχει ακυρωθεί.
- 34 Εισαγωγικώς επισημαίνεται ότι η θέσπιση, με τον κώδικα θεωρήσεων, μέτρων σχετικών με τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων και με τις διαδικασίες και προϋποθέσεις χορηγήσεως θεωρήσεων από τα κράτη μέλη εντάσσεται στο πλαίσιο του σκοπού της σταδιακής υλοποιήσεως ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, σύμφωνα με το άρθρο 67 ΣΛΕΕ.
- 35 Ο σκοπός του κώδικα θεωρήσεων έγκειται, όπως προκύπτει από την τρίτη αιτιολογική του σκέψη, στη δημιουργία ενός πολυεπίπεδου συστήματος το οποίο θα συμβάλλει στη διευκόλυνση των ταξιδιών που πραγματοποιούνται νομίμως και στην καταστολή της λαθρομεταναστεύσεως, μέσω της περαιτέρω εναρμονίσεως των εθνικών νομοθεσιών και των κανόνων που διέπουν τη χορήγηση θεωρήσεων από τις τοπικές προξενικές αποστολές.
- 36 Η εναρμόνιση την οποία επιδιώκει ο εν λόγω κώδικας έχει ως αντικείμενο τις θεωρήσεις για διαμονή βραχείας διάρκειας, κατ' εφαρμογήν του κεκτημένου Σένγκεν.
- 37 Το άρθρο 21, παράγραφος 1, του κώδικα θεωρήσεων προβλέπει ότι στο πλαίσιο της εξετάσεως, από το αρμόδιο προξενείο, αιτήσεως ενιαίας θεωρήσεως ελέγχεται αν ο αιτών πληροί τους όρους εισόδου κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 1, στοιχεία α', γ', δ' και ε' του κώδικα συνόρων Σένγκεν και εκτιμάται με ιδιαίτερη προσοχή, αφενός, το ζήτημα αν συντρέχει, στην περίπτωση του αιτούντος, είτε κίνδυνος παράνομης μετανάστευσης είτε κίνδυνος για την ασφάλεια των κρατών μελών και, αφετέρου, η πρόθεση του αιτούντος να εγκαταλείψει το έδαφος των κρατών μελών πριν από τη λήξη ισχύος της ζητούμενης θεωρήσεως.
- 38 Κατά το άρθρο 34, παράγραφος 1, του κώδικα θεωρήσεων, η θεώρηση ακυρώνεται αν υπάρχουν αποχρώσεις ενδείξεις ότι αποκτήθηκε με απατηλά μέσα. Η θεώρηση ακυρώνεται κατ' αρχήν από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους χορηγήσεως, αλλά μπορεί να ακυρωθεί και από τις αρμόδιες αρχές άλλου κράτους μέλους, οπότε οι αρχές του κράτους μέλους χορηγήσεως πρέπει να ενημερωθούν σχετικώς.
- 39 Η αναγνώριση και στις αρμόδιες αρχές των άλλων κρατών μελών, πέραν του κράτους μέλους χορηγήσεως, της δυνατότητας να ακυρώνουν θεωρήσεις έχει ως σκοπό να αντιμετωπιστούν οι περιπτώσεις στις οποίες, αφού το ταξίδι έχει ξεκινήσει, η θεώρηση αποδεικνύεται ανίσχυρη ή ανεπαρκής για τον λόγο ότι αποτελεί προϊόν υπαρπαγής ή ότι δεν πληρούνταν οι προϋποθέσεις χορηγήσεώς της.
- 40 Εντούτοις, μολονότι η ακύρωση είναι κατ' αρχήν υποχρεωτική όσον αφορά τις αρχές του κράτους μέλους χορηγήσεως, είναι, κατά τα φαινόμενα, προαιρετική για τις αρχές των λοιπών κρατών μελών, όπως υποδηλώνει η χρήση από τον νομοθέτη της Ένωσης του ρήματος «μπορώ».
- 41 Η διαπίστωση αυτή καθιστά αναγκαίο τον έλεγχο του ζητήματος αν είναι δυνατό, στο πλαίσιο εθνικών διατάξεων που προβλέπουν την επιβολή ποινικών κυρώσεων για τη διευκόλυνση παράνομης εισόδου, να λαμβάνονται υπόψη ως στοιχεία της αντικειμενικής υποστάσεως του αδικήματος η παράνομη είσοδος των προσώπων που έχουν παρεισφρήσει στο έδαφος του οικείου κράτους μέλους, ακόμη και αν οι θεωρήσεις οι οποίες τους χορηγήθηκαν δεν έχουν ακυρωθεί.

- 42 Ο κώδικας θεωρήσεων ρυθμίζει τις προϋποθέσεις χορηγήσεως, ακυρώσεως και ανακλήσεως των θεωρήσεων αλλά δεν περιέχει κανόνες οι οποίοι να προβλέπουν την επιβολή ποινικών κυρώσεων σε περίπτωση που δεν πληρούνται οι ως άνω προϋποθέσεις. Ωστόσο, το έντυπο αιτήσεως θεωρήσεως, που περιλαμβάνεται στο παράρτημα 1 του κώδικα θεωρήσεων, περιέχει ένα ειδικό τμήμα με το οποίο ο αιτών ενημερώνεται ότι η δήλωση ψευδών στοιχείων συνεπάγεται την ακύρωση της χορηγούμενης θεωρήσεως και, ενδεχομένως, την επιβολή ποινικών κυρώσεων.
- 43 Επιπλέον, τα άρθρα 1, παράγραφος 1, και 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/946/ΔΕΥ και τα άρθρα 1, παράγραφος 1, και 3 της οδηγίας 2002/90 υποχρεώνουν τα κράτη μέλη να λάβουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου, αφενός, να διασφαλίσουν ότι οι σχετικές παραβάσεις επισύρουν αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές κυρώσεις και, αφετέρου, να θεμελιώσουν τη δικαιοδοσία τους όσον αφορά τις παραβάσεις που τελούνται εν όλω ή εν μέρει στο έδαφός τους.
- 44 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι το δίκαιο της Ένωσης, όχι μόνο δεν αντιτίθεται στην επιβολή, εκ μέρους κράτους μέλους, ποινικών κυρώσεων σε όποιον εκουσίως διευκολύνει υπήκοο τρίτης χώρας να εισδύσει στο έδαφος αυτού του κράτους μέλους κατά παράβαση των εφαρμοστέων διατάξεων, αλλά, αντιθέτως, επιβάλλει ρητώς στο οικείο κράτος μέλος την υποχρέωση να προβλέπει κυρώσεις για τις περιπτώσεις αυτές.
- 45 Τα κράτη μέλη υπέχουν, ως εκ τούτου, δύο υποχρεώσεις. Πρώτον, να μην ενεργούν κατά τέτοιον τρόπο ώστε να παρεμποδίζουν την κυκλοφορία των δικαιούχων θεωρήσεων, εκτός αν αυτές έχουν ακυρωθεί νομοτύπως. Δεύτερον, να προβλέπουν και να εφαρμόζουν στην πράξη αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές κυρώσεις κατά των αυτουργών των παραβάσεων στις οποίες αναφέρονται η απόφαση-πλαίσιο 2002/946/ΔΕΥ και η οδηγία 2002/90, όπως είναι, μεταξύ άλλων, τα πρόσωπα που διευκολύνουν την παράνομη είσοδο.
- 46 Οι ως άνω υποχρεώσεις πρέπει να εκπληρώνονται κατά τέτοιον τρόπο ώστε να διασφαλίζεται πλήρως η πρακτική αποτελεσματικότητα των διατάξεων του δικαίου της Ένωσης (βλ., σχετικώς, αποφάσεις της 9ης Μαρτίου 1978, 106/77, *Simmenthal*, Συλλογή τόμος 1978, σ. 239, σκέψη 24, και της 22ας Ιουνίου 2010, C-188/10 και C-189/10, *Melki και Abdeli*, Συλλογή 2010, σ. I-5667, σκέψη 43). Εν ανάγκη, τα εθνικά δικαστήρια οφείλουν να αναζητούν λύσεις για να επιτευχθεί στην πράξη εναρμόνιση, σε σχέση με κανόνες των οποίων η εφαρμογή θα μπορούσε να θίξει την αποτελεσματικότητα ή τη συνοχή της νομοθεσίας της Ένωσης.
- 47 Πάντως, η ποινική διαδικασία, εκ της ίδιας της φύσεώς της, καθόσον χαρακτηρίζεται από το ανακριτικό απόρρητο και την επείγουσα διενέργεια των σχετικών πράξεων, συνιστά ένα πλαίσιο εντός του οποίου δεν πρέπει να θεωρείται ότι είναι πάντοτε αναγκαία η προηγούμενη ακύρωση των θεωρήσεων από τις αρμόδιες αρχές.
- 48 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, στο προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι τα άρθρα 21 και 34 του κανονισμού 810/2009 έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε εθνικές διατάξεις που προβλέπουν την επιβολή ποινικών κυρώσεων για τη διευκόλυνση παράνομης εισόδου στην περίπτωση όπου οι υπήκοοι τρίτης χώρας που παρεισέφησαν στο έδαφος της Ένωσης διαθέτουν θεώρηση την οποία έχουν αποκτήσει με απατηλά μέσα, ψευδόμενοι στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους χορηγήσεως ως προς τον αληθή σκοπό του ταξιδιού τους, και η θεώρηση αυτή δεν έχει ακυρωθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 49 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) αποφαινεται:

Τα άρθρα 21 και 34 του κανονισμού (ΕΚ) 810/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, για τη θέσπιση κοινοτικού κώδικα θεωρήσεων (κώδικας θεωρήσεων), έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε εθνικές διατάξεις που προβλέπουν την επιβολή ποινικών κυρώσεων για τη διευκόλυνση παράνομης εισόδου στην περίπτωση όπου οι υπήκοοι τρίτης χώρας που παρεισέφρησαν στο έδαφος της Ένωσης διαθέτουν θεώρηση την οποία έχουν αποκτήσει με απατηλά μέσα, ψευδόμενοι στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους χορηγήσεως ως προς τον αληθή σκοπό του ταξιδιού τους, και η θεώρηση αυτή δεν έχει ακυρωθεί.

(υπογραφές)